

Ordføreren (Fischer): Der blev vel ikke opnaaet nogen fuldstændig Enighed angaaende det foreliggende Lovforslag ved Sagens 2den Behandling, men det er ikke bestemindret kun eet Punkt, om hvilket Endringsforslag nu ere stillede til denne 3die Behandling, idet nemlig alle Forslagene gaae ud paa at give § 2 en anden Affattelse. Den § 2, som nu staaer i Lovforslaget, blev jo med Majoritet vedtagen ved Sagens 2den Behandling i en heelt afvigende Stikkelse fra den § 2, Lovudkastet oprindeligt indeholdt. Endringsforslagene gaae deels ud paa at give § 2 en ny Affattelse, deels for det sidste Endringsforslags Bedkommende, Endringsforslaget Nr. 4, paa at forandre et mindre væsentligt Punkt i Forslagets § 2. Jeg har ved tidligere Leilighed gjort opmærksom paa den uheldige Stilling, hvori jeg var som Ordfører, ved nemlig kun at kunne anbefale et af mig alene og ikke tillige af noget andet Medlem stillet Forslag, og jeg er i samme Tilfælde i dette Dieblif. Mit Endringsforslag foreligger under Nr. 3. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa nogle enkelte Punkter deraf, hvori jeg har foretaget Forandringer siden Sagens 2den Behandling, og som jeg antager ere af en saadan Bestaafenhed, at de kunne forsonre ærede Medlemmer, der stemte imod det ved 2den Behandling, med det, saaledes som det nu foreligger. Det nu vedtagne Lovudkast § 2, 1ste Affnit, gaaer ud paa, at Ret til Pension bortfalder ikke blot ved Embedsfortabelse, men ogsaa, naar Bedkommende dømmes for en i den offentlige Mening vanærende Handling. Denne sidste Deel af 1ste Affnit er ny. I de to nægjældende Pensionslove findes alene den Bestemmelse, at Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse, hvorimod der ikke i dem findes Noget, som svarer til den Bestemmelse, at en Embedsmand ogsaa skal tabe Ret til Pension, naar han er dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling. Jeg har i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, udeladt dette Stof, og Gunden dertil er den, at der ikke kan gives nogen bestemt Forklaring om, hvad en i den offentlige Mening vanærende Handling er, og jeg finder, at det ikke er rigtigt at gjøre en Embedsmands Ret til Pension afhængig

af en saadan Bestemmelse, om hvilken man ikke bestemt kan sige, hvad den indeholder. Jeg har i det følgende Affnit af Endringsforslaget Nr. 3 fastholdt den Hovedtanke, jeg tillod mig at anbefale ved Sagens 2den Behandling, nemlig, at det er Regeringen, der ved en Embedsmands Affsedigelse skal bestemme, om Pensionstovens almindelige Regler skulle have Anvendelse paa ham, eller om hans Pension skal bestemmes ved en særlig Lov. Her er der to Opfattelser, der ville komme igjen i de forskjellige Endringsforslag, nemlig om Bestemmelsen enten skal lyde saaledes, at han kun kan faae Pension ved særlig Lov, hvorved det altsaa er muligt, at han slet ingen Pension faaer, eller saaledes, som jeg har tilladt mig at foreslaae det, at hans Pension bestemmes ved særlig Lov. Jeg har troet at burde fastholde den sidste Affattelse; thi, naar man har en Regel for, i hvilket Tilfælde en Embedsmand skal have fortabt sin Pensionsret, saa maa Conseqventen føre til, at, hvor han ikke har tabt denne Ret, der tilkommer der ham Pension. Efter Omstændighederne kan denne blive sat høiere eller lavere, det maa berde paa de Forholds Bestaafenhed, der have foranlediget hans Affsedigelse; men dersom han ikke har forbrudt sin Ret til Pension, da maa han have Pension, og for at sikke ham denne, har jeg i Slutningen af mit Endringsforslag optaget den Bestemmelse, at, indtil Loven om hans Pension udkommer, det vil altsaa sige, indtil de tre Factorer, der maae være enige, for at en Lov skal komme ud, ere blevne enige, oppebærer han fuld, sædvanlig Pension. Ved at indromme Embedsmanden dette, vil man sikke ham mod Bilsaarlighed af den Slags, som man frygtede for ved denne Sags anden Behandling, og, saavidt jeg forstod ærede Medlemmer, navnlig befrygtede ligeoverfor mit Endringsforslag. Jeg har endvidere i det Væsentlige fastholdt de samme Bestemmelser i Henseende til de Hensyn, af hvilke Regeringen kunde affsedige en Embedsmand med Hensigtning til Pension ved særlig Lov, og jeg har kun foretaget nogle Redactionsændringer dert, som sigte til at tydeliggjøre, hvad den høiere ærede Minister fremhævede ved 2den Behand-